

汨

הכל מעריבין פרק ראשון ערכין

מסורת הש"ס

(א) [לקחת יג.] (ב) ביום שם:
(ג) [ע' תום' מיום שם:
היה לרבות תמים' וחסים' וחסותם
דיה' בנין.] (ד) והתקפת
(ה) [יגיל לאלהיו:]
(ו) תמניה: ג' ימים: ט: ישיע:
בג. מנחתו כג. (ז) [יגיל
לאלהיו:] (ח) [יגיל תהיה:]
(ט) והתקפת שם פ"א י"א:
(י) ומחס מה. ותמורה ג':
(יא) ויקחלוהו.] (יב) [יגילתו:]
(יג) ומתמיה יגיל:
(יד) ולחמיו יגיל.] (טו) יגיל
שם ותמיה ויחליו: כתב שם
ג"י משכחם. [יגיל תמי,
ו] יגיל: מחל לאו. (טז) [יג
כחיו:] (יז) ע"ז כסם
הרמזים.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה והוא דלמר
עלי כהמת כנ"ל ותיבת דמי
נמחק: (ג) ד"ה אלא וכו'
תקן ה' חטאות המצות ברו'
הני: (ד) ד"ה כמה וכו'
דנמריק במעילה:

מוסף רש"י

אכל בקדשי בדק הבית.
עשרים שהתפס מנה לבדק
הבית: וזכרם מה.

רבינו גרשום

[illegible]

הואיל ורב אליבא דר"מ אמר ולא
נעמן דמיו פשיטא ו' ההם דאיכא
דמיס אלא סבור ש"ז על ערך מחייב
שאין ערך לכלי לא כ"י: **נוטף דמי:**
דאדם יודע שאין הקדש חל על דבר
שאין שלו וגומר ואמר לשם דמי:
סיקרוש מפתח ואקריבנה: כשקאנה
והקדש גופה נחמין דטעה הכי
אבל דמי לא קאמר הלכך לא לימצי
מדי דהא אין הקדשיו חל על גופה
ולמיס לא נחמין: **קא משמעטן** י'
ללא אמרי דטעה אלא ודאי יודע שאין
הקדשיו חל על גופה ולמיס נחמין:
והוא דאמר עלי: (א) וכן בהמת
חצירי וז' עלי להקריב דמיס
בדמה גופה לא קאמר אבל דמיס
קיבל עליו: **אבל אמר ו:** ולא אמר
עלי אלא אמר הרי בדמה וז' עולה
לא אמר כלום: **בתנ"י עובד**
כוכבים נעריך: אם אמר ישראל
ערכו עלי נותן ערכו כפי שנים של
עובד כוכבים: **אבל לא מעריך:** אבל
אם אמר העובד כוכבים ערכי עלי
או ערך אחריס עלי לא אמר כלום:
ר' יהודה אומר **מעריך:** אם אמר
על ישראל ערכו עלי: **אבל לא**
נעריך: שאם אמר ערכי עלי אין לו
ערך או אם אמר ישראל ערך עובד
כוכבים זה עלי לא אמר כלום
במ"א: איש משמע כל דכו:
הלכות דר"מ מספכר: דאין העובדי
כוכבים מעריכין: **וטעמיה לא מספכר:**
דליף טעמא מחרש שטות וקטן
ואיכא למיפדך התם משום דלאו בני
דעה יניחו דהא אין נודרין נמי ואין
מקדישין אבל עובד כוכבים דנודר
ומקדיש דהא ר"מ מודה דנודר ויגדר
אימא נמי דמעריך אי לאו דהאי קרא
דלא קאמר ולנו דלכתיב בספר עזרא
השי עובדי כוכבים מתחדשין ורזין
לסייען בבנין בית שני ואמר להם
נחמיה וכו' חללו לא לכם ולנו לבנות
כי אם לנו לבנות: **טעמיה דר' יהודה**
מספכר: דודאי מתחדש טפי לנאומא
מיטוטא דמעריך קרא בנערינן
ורביא בנערינן דהא טוטוטוס
ואגדריגוטס דבני דעה יניחו עובדי
כוכבים ומעריכין ולא נערינן
דמעניהו קרא דלכתיב (הכריס) מריבא
דה"י דרשין (ד): וזכר ודאי ולא טוטוטוס
ואגדריגוטס: **והלכותיה לא מספכר:**
דודאי לא מעריך משום דנערינן לבדק
הבית וקרא כתיב לא לכם ולנו לבנות:
אמר אבימי: דא דאמר רבי יהודה
מעריך לאו משום יא' ליליתיה לבדק
הבית דהא כתיב לא לכם ולנו לבנות

יִיב קֶרֶבן מְעִילָה דְהָא תַנן (א) חֲטָאוֹת
 ח. דְּהוּוּ כְּחֻטָּאֵי יו' שְׁמָנוּ עֲבִילֵיהּ אֲדֹלָה
 אֲדֹלָה בְּיָדֵי קֹדֶשׁ עוֹבְדֵי כֹכָבִים מְטִילֵי
 בְּקִשְׁיָא מוֹנָח מֵאִסּוּר דְּמִגְדֵּרִין (ב) מְעִילָה
 לו' אֵת קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִף מְעִילָה אִינֵה
 (ג) מֵאִלָּא טַעֲמָה דְּכִי מְרַמֵּה מְעִילָה חֲטָא
 אֵת מִפְּרֹשֵׁי צוֹבָחִים וְהוּא עֵיקַר שְׁהֵרֵי
 מִצְוֹת מִלּוּקָב בֵּין קֹדֶשׁ מוֹנָח עֲבֻדֵי
 אֵת דְּתַמּוּרָה (דף ב:) אֲבָל בְּקִשְׁיָא בְּדָק
 מְעִילִין בְּכֹן אֲחֵלָה אִינֵה נִגְזַר מִשְׁכִּיכָה
 לְכַסּ וְלֹא: מֵאִסּוּר רִפּוּן יְדִים. מֵאִסּוּר
 שְׂמִירָתוֹ אֲלֵךְ כִּי כֹרֵס שְׁלֵל לְצַחוּתוֹ

בתחילה

ולרבי מאיר למאי אינטריך
לרבנן למאי אינטריך למימנ
למימר דטעה ולא אחר לשט
רבי מאיר הכא דודאי יודע

(טריק) ¹⁶ מהו דתימא
 דגור פחות מבן חודש
 א דליכא למיגזר אימא
 מאיר דאין אדם מוציא
 הכא ול"ש אכא כמאן
 ב ¹⁷ יוסף אמר רב
 בא בר יוסי אמר רב
 נותן דמיה כמאן
 רב חדא זימנא דאמר
 יומר ערך כלי ¹⁸ ג עלי
 התם הוא ריוודע שאין
 לשם דמים אבל בהמה
 ד למיזר דהכי קאמר
 דה מזבין לה ניהלי
 אקרבה אבל דמי לא
 איש והוא דאמר עלי
 מתני' ¹⁹ עובד כוכבים
 אבל לא מעריך רבי
 כל לא נערך וזה ויה
 גמ' ²⁰ ט"ר בני ישראל
 כוכבים מעריכין יכול
 לומר איש דברי ר'
 מאחר שמקרא אחר
 מופי מה אני אומר
 פני' ²¹ (ש"ר) הכתוב
 שיהי חרש שוטה
 מעריכין רבי יהודה
 ואין העובדי כוכבים
 רבי יהודה וכי מאחר
 אומר עובד כוכבים
 מבערין שרי
 רבא הלכתיה רבי
 יהודה מסכתא הלכתיה
 לא לכם ולנו לבנות
 יהיה מחרש שוטה וקמן
 דרבי יהודה מסכתא
 בב דבני דעה נינהו
 עבם ולנו לבנות (את)
 עביד ליה אמר רב
 בו ²² דתנן ²³ חמש
 ון ולא מועלין אלמה
 מורים בקדשי מזבח
 א משום רפיון ידים
 מבהלים אותם לבנות:
 חנא

ו' דמיתחסי) מיניה לא י
כ': ומעוה הכוללות ליוס המ
י' (יקרא) הוואל ולנאירב אזל
גין בקדש? עורדי כוכביה עד
גהדיא חביב (יקרא כג) ולא יח
גלין בזה. ומפרש התם (ומה
גמריין מינה וטעם וז' מל
ס' אין מועלין בזה משו
ומא כדאמרין בשמעתא קמי
וראשון עיקר. קמיי מיהל
יטע טעמא דלשחוש הבני ל
תס והס יאחור הבני עד

אע"ג דאיש צמערין כחיי
ענין למערך חנהו לענין
עובדי כוכבים גבי תמורה
ש צמסכת זכאים (דף מה.)

ולרבי מאיר למואי אמי
טעמא דרבי מאיר התם
אמו בן חורש אבל הכ
לא קמ"ל טעמא דרבי
דבריו לבטלה לא שגא
אזלא דר דאמר רבה
ואמרו לה אמר רי
המקדיש בהמת חביו
כרבי מאיר הא אמרה
רב גידל אמר רב הא
נותן המיו מהו דתימא
ערך לכל וגמר ואמר
דבת מידש היא אי
אי אמינא זו לה לא
תיקדוש לה מהשתא
קאמר קמ"ל אמר רי
אבל אמר הרי זו לא:
רבי מאיר אומר "נערך"
יהודה אומר מערך א
מודים בשנודין ונדרין:
מערכין ואין העובדי
לא יהו נערכין תלמוד
מאיר אמר רבי מאיר
מרבא ומקרא אחד ממ
ו' נערך ולא מערך
בנערכין יותר במערכין
וקמן נערך אבל לא
אומר בני ישראל נערך

למוד לומר איש אמר
הד ממעט מפני מה א
ה הכתוב במעריכין
אבל לא נערכין אמה
תברא טעמא דרבי י
איר מסתברא דכתיב
מסתברא דקא מייתי
בני דעה גינתו טעמא
אנדרוניגוס דאף על
מסתברא דכתיב לא
יט לא לכח ולנו מאי
אלא מעתה לא ימעל
ת לים המלח הלא נה
ים ה"במה דברים א
ין בהן אלא אמר רב
מרפין ידי עם יהודה ה

[illegible]

תורה (דף ג.) ו"ל דפסק ב

(ו) דתמורה ועלה שמין
 מעשר בהמה חובה שאין
 זמן וישראל מיימו עובדי
 מיימו שו"ל: **שאי** חרש
 אן דלא בני דעה נהנה.
 מימינו סבירא ליה קמ
 איל ועברין ואפי"ו שלא
 הכי נמי אית לה לממר
 ככים: **אלא** מעשה לא
 לרבי יהודה אלמה מנה
 יו בדק הבית מעלין בו
 מיה דהא ודאי כרבי מאיר
 מה דהא קא נסב להלכתיה
 ולו אלמה לחין עובדי
 קדישין לבדק הבית כלל
 (ו) מיהא לא אית להא
 למסקנא משום רפיון דים
 שפיר כרבי מאיר דהא
 מאיר לא סבר האי טעמא
 נא לה להלכתא לחין העובדי
 וריבין מקרא דלא לכס ולו
 ולרבי מאיר אין עובדי
 מתדבין לבדק הבית היכי
 מורים שנומרים לא עובדי
 עוררין לבדק הבית לרבי
 חק לפרש דנוררין קאמר
 ואורה מחיי' דומיא דערבין
 לבדק הבית ושואמ' טוב
 נא הדר ביה למסקנא ו
 ר' מעיקרא להלכתא כרבי
 דלא לכס ולו יו:
 מי

יכול לא יהו מעריכי
אחד מרבה ומקרא
ולא נערך מפני שר
ואנדרוניגוס מעריכי
סתברא טעמיה לא ממ
מברא הלכתיה דרבי מ
בית אלהינו טעמיה ל
יש שומה וקמן דלא
ייתי ליה מטומטום
רחמנא הלכתיה לא
להינו ורבי יוורה לא
ומר אבימי וערכו יגנ
המתות ומעות ההולכ
כי קדשי עובדי כוכ
קדשי בדק הבית מוע
תיב יויה עם הארץ

וְלִדְלוֹרֵי בְּהֵמָה: אֵלֶּה מִצְוֹת
 (י) שְׁמֹתָם לְדַמֵּי' בְּתוֹמֵר
 יִנְהַג אֶת צֶדֶק מֵהֶם אִינוּ חַיִּיב
 לְדַמֵּי' בְּפִ' בִּישׁ (וְהֵמָּה מֵהֶם)
 מִתְּרוּמָה מֵהֶם תְּרוּמָה אֵין מִית'
 בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל: אֲבָל קִדְשֵׁי
 וּמֵה דוּמִי' לְתְּרוּמָה יִקְדֹּשׁ
 וְהֵם שֶׁ. וּמִפִּי הַמִּזְבֵּחַ שֶׁמֶשׁ
 לְדִשֵּׁי מִזְבֵּחַ יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין חַיִּיב
 לְדִשֵּׁי כֹבֵשִׁים לֹא מִצְוֵי חִלּוּק
 אֵלֶּה: אֲמֹר רַבָּא. וְדִלֵּי אֵין
 מִתְּכוּסִים לְעֻבָּה דְּלֹא שִׁים

יכול
נערך
בפ"ק

כוכבים
ולפיין
הנועה

תורה אור השלם

1. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערבו קנשת לו יקראו כו ב
2. ואמר להם ידביר וישמע ושאר ראשי הקבוצות וישמע ישראל לא לבם וקטו לבנות בית אללוטו כי אנוניו יחד נבנה לו אליה ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס:
עזרא ד ג
3. ויהי עם הנער מרשים יחד עם ויהיה וקבוצתם אחת לבנות: עזרא ד ד

שיטת מקובצת

[illegible]

למחנה כן חזיו דרך
 שמוקרא
 מעריך
 מוטמוט
 מאיר
 לא מס
 (אח)
 שאני
 דקא
 מ'מ'נ
 בית
 חסדא
 חסאות
 תניא
 אהל
 ב

קדוש וגו'
המחזה
ואת
בשמיטה
חטא חטאי
ונבהל אל
חטא מת
פירושו
כוכבים ל
היית מעי
דיה משי
שליו

וגר' קא סמ"ך וכולה חדא

[illegible]